

retteft, at denne Paragraf fremdeles blev faa-
 endes for at der ikke skulde kunne opstå nogen
 Tvivl om, hvorvidt det er Meningen, at de
 øvrige Forfkrifter i den nævnte Forordning og
 de øvrige Bestemmelser om Underpant, som ikke
 ligge frem for ændres ved den foreliggende Lov
 fremdeles ere i Kraft. — Forslagene i Anden
 Nr. 13 angaa Spørgsmaalet om, hvorledes
 Inkassator skal vælges, og hvem der bliver at
 tage, naar Kreditberne ikke ville benytte deres
 Ret til gjennem et Udvalg og en Kurator selv
 at administrere Boet, men overlade det til
 Skifteretten. Det principale Forslag er
 Overensstemmelse med det, der var stillet til
 2den Behandling, men som den Gang blev
 forkastet, hvortil det subsidære, som er til-
 traadt af flere Medlemmer, muligvis er
 det tiltraadt af nogle flere end dem, der ud-
 trykkelig faa nævnte — væsentlig kun gaar ud
 paa at fastslaa den samme Regel, som for
 Tiden gjælder. Sele Forsjellen fra det, der er
 vedtaget ved 2den Behandling, bliver herefter
 kun den, at det ikke skulde bero paa Skifte-
 forvalteren alene at udvalge Inkassator, men
 at Valget skulde foregaa i en Skifteamling,
 altsaa efter de Regler om en saadan, der
 indføres i Kapitel 8. Naar Flektallet af
 Udvalget — eller i alt Fald flere Medlemmer
 af dette — ikke have kunnet tiltræde dette
 Forslag, er det grundet i den Betragtning, at
 naar Kreditberne ikke, saaledes som ovenfor til-
 hyder dem, selv ville overtage Boets Behan-
 dling gjennem et Udvalg eller en af dem selv
 valgt Kurator, men overlade det til Skifte-
 retten, bør Skifteforvalteren formentlig, naar
 han har Ansvaret, ogsaa have Indflydelse paa,
 hvem han benytter som sin underordnede Med-
 hjælper. Det ærede Medlem, der oprindeligt har
 stillet Forslaget, vil vistnok i Øvrigt selv ud-
 tale sig nærmere derom. — De øvrige 2 i
 Forslag, der ere stillede, idævelsom det, der
 ærede Formand omtalte, og som vil blive om-
 delt under Mødet, angaa alle smaa, uvæsent-
 lige Ændringer og maa i det Hele om end
 et eller andet af dem kan siges at strekke sig
 paa Realkteten, betragtes som blotte Redaktions-
 ændringer, der ere stillede af hele Udvalget og
 efter Aftale med den ærede Minister. — I Be-
 tragtning heraf antager jeg, at Thinget ikke

ønsker eller behøver nogen nærmere Op-
 lysning om Grunden til disse smaa, uskyldige
 Ændringsforslag, og jeg skal derfor indskrænte
 mig til at anbefale dem til Bedtiggelse.

Steenstrup: I Anledning af det For-
 slag, der er stillede inden Nr. 13, vil jeg
 bede ærede Medlemmer nøie lægge Mærke til,
 hvorledes Stillingen er for Kreditorerne over-
 for Skifteretten. I Begyndelsen af § 66 er
 det udtalt som almindelig Regel, at det paa
 et Møde, der afholdes inden 3 Uger efter at
 Konkursen er aabnet — altsaa i Almindelighed
 inden ret mange af Kreditorerne have meldt
 sig — bestemmes ved simpel Stemmeslæbe,
 om der skal have en Kurator eller ikke. Alle
 de ærede Medlemmer vide indlydende, at der
 i et Konkursbo faa godt som altid er en
 Masse smaa Fordringer fra det Sted, hvor
 Fallenten bor. Gaar en Højbmand fallit, vil
 han skyldes en Mængde Bagateller bort til
 Daglere, Haandværkere osv., og de ere alle
 i Nærheden og kunne melde sig tidlig. Der
 vil naturligvis ogsaa skyldes større Poster
 bort, men det er herillands i Almindelighed
 til København eller Hamborg, hvorfor de
 som oftest meldes meget sildt. Efter Lov-
 forslaget, som det nu foreligger, skal en Kurator
 vælges inden 3 Uger efter Falliten, til hvilken
 Tid det er høist sandsynligt, at kun de smaa
 Kreditorer ville have meldt sig — der kan vel
 ogsaa til den Tid møde store Kreditorer, men
 det vil sjældent være Tilfældet — og Spørgs-
 maalet om Kurator skal derhos afgøres uden
 Hensyn til Summernes Størrelse. Sætte
 vi, at der i et Bo er en Underbalance af
 100,000 Rd., er der vel sandsynligtvis nogle
 Poster paa nogle Tusinder, men der er tillige
 en Mængde smaa Beløb, og det vil være
 disse, der desuden efter denne Lov ville være
 stillede som fortrinsvis berettigede Krav, der
 komme til at afgjøre Spørgsmaalet om, hvor-
 vidt der skal vælges en Kurator eller ikke.
 Det ligger imidlertid i Almindelighed i disse
 smaa Fordringshaberes Interesse ikke at have
 Kurator, da de faa deres Penge alligevel,
 hvortil det er de store Fordringshabere,
 som kunne ønske at faa den Kurator valgt,
 men de ere sandsynligtvis ikke tilstede ved